

posegel na Triglav s predrzno je roko,
 postavil na njem svoj državni mejnik
 in nas na pravicah ponižal globoko! —
 Sedaj ne pomaga ne jok in ne krik,
 nam treba je sloge in dela,
 a resnega, vztrajnega, pa ves naš svet
 svoboda bo zopet objela,
 čestitljivi Triglav ves bode naš spet
 in onkraj kot nekdam zvenela
 spet naša bo pesem vesela,
 da bo odmevalo čez breg in čez plan:
 »Oj, Triglav slovenski, kako si krasan!«
 Mladenci, mladenke, moči si krepite
 in naših junakov vrsté pomnožite,
 Matjaža z vabite iz skalnih votlin
 in z njim zapodite s triglavskih višin
 tujčina čez Sočo na laško ravan,
 potem pa na Triglav s slovansko zastavo
 ovenčat z njo njemu trovrhasto glavo!
 To bo za naš narod najslavnejši dan,
 odkar ne ogroža ga turški tiran!

Fr. Rojec.

Pomlad.

Škrjanec poje nad poljano,
 pozdravlja ljubljeno pomlad;
 meglica pod nebo prostrano
 se dviga sredi trat.

Meglica — belo je kadilo,
 v nebo kipi Bogu na slavo,
 ki zemlji dal je mlado silo
 in v igred dahnil je v naravo.

Gustav Strniša.

